

Konvention om ett gemensamt transiteringsförfarande

Allm. anm. Konventionen undertecknades den 20 maj 1987 i Interlaken.

[100] Republiken Österrike, Republiken Finland, Republiken Island, Konungariket Norge, Konungariket Sverige och Schweiziska Edsförbundet (härefter kallade EFTA-länderna) samt Europeiska ekonomiska gemenskapen (härefter kallad gemenskapen),

vilka beaktar frihandelsöverenskommelserna mellan gemenskapen och vart och ett av EFTA-länderna,

vilka beaktar den gemensamma deklarationen med krav på skapande av ett europeiskt ekonomiskt område, vilken antogs av ministrar från EFTA-länderna, medlemsstaterna i gemenskapen och EG-kommissionen i Luxemburg den 9 april 1984, särskilt vad avser förenkling av gränsformaliteter och ursprungsregler,

vilka beaktar konventionen om förenkling av formaliteterna vid handel med varor, slutet mellan EFTA-länderna och gemenskapen, varigenom ett enhetsdokument införs för användning vid sådan handel,

vilka beaktar att användningen av detta enhetsdokument inom ramen för ett gemensamt transiteringsförfarande för transport av varor mellan gemenskapen och EFTA-länderna och mellan EFTA-länderna kommer att leda till förenkling,

vilka beaktar att det mest ändamålsenliga sättet att uppnå detta mål torde vara att utsträcka det transiteringsförfarande som för närvarande tillämpas vid transport av varor inom gemenskapen, mellan gemenskapen och Österrike och Schweiz och mellan Österrike och Schweiz till de EFTA-länder som inte tillämpar det,

vilka även beaktar den nordiska förpassningsordningen, som tillämpas mellan Finland, Norge och Sverige,

har beslutat att sluta följande konvention.

[100:1] Beslut nr 1/95 (96/306/EG) av den blandade EG-EFTA-Kommittén för gemensam transitering om erbjudande till Republiken Polen, Republiken Ungern, Republiken Tjeckien och Republiken Slovakien att ansluta sig till konventionen av den 20 maj 1987 om ett gemensamt transiteringsförfarande

Artikel 1

Republiken Polen, Republiken Ungern, Republiken Tjeckien och Republiken Slovakien erbjuds samtliga att ansluta sig till konventionen i enlighet med artikel 15a i konventionen från och med den 1 juli 1996.

Artikel 2

Vid vart och ett av dessa länders anslutning skall alla fördragsslutande parter vidta nödvändiga åtgärder för att se till att en anpassning görs, som en följd av anslutningen till konventionen, av de säkerheter och formulär som avses i tillägg IV (samlad säkerhet), tillägg V (individuell säkerhet), tillägg VI (fast säkerhet) och tillägg VII (garanticertifikat) i bilaga II till konventionen.

De blanketter som används vid ikraftträdandet av detta beslut får fortfarande användas, förutsatt att nödvändiga ändringar görs i texten, till dess att lagren är tömda men inte längre än till den 31 december 1998.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft den 1 januari 1996.

Utfärdat i Interlaken den 26 oktober 1995.

Anm. Hänvisningar till EFTA-länder i konventionen eller i beslut fattade med stöd av den, avser även Polen, Slovakien, Tjeckien och Ungern (Visegradländerna).

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

[101] 1. Denna konvention fastlägger åtgärder för transitering av varor såväl mellan gemenskapen och Efta-länderna som mellan de länder som omfattas av gemensam transitering, vari inbegrips, när så är tillämpligt, omlastade varor, återutförda varor eller varor förvarade i oförtullat skick, genom att införa ett gemensamt transiteringsförfarande oavsett varornas slag och ursprung.

2. Utan hinder av bestämmelserna i denna konvention, särskilt vad beträffar säkerhet, skall varor som cirkulerar inom gemenskapen anses anmälda till förfarandet för unionstransitering.

3. Med förbehåll för bestämmelserna i artiklarna 7–12 nedan, återfinns reglerna för det gemensamma transiteringsförfarandet i bilagorna I ([131] o.f.) och II ([271] o.f.) till denna konvention.

4. Transiteringsdeklarationer och transiteringsdokument, som används i detta transiteringsförfarande, skall överensstämma med och utfärdas i enlighet med bilaga III ([301] o.f.) till denna konvention. *Beslut nr 1/2016 (2016/858)*.

Anm. Om enhetsdokumentets användning vid transitering, se [1068] o.f.

Artikel 2

[102] 1. Det gemensamma transiteringsförfarandet anges i det följande som T1-proceduren eller T2-proceduren, allt efter omständigheterna.

2. T1-proceduren kan tillämpas för alla varor som transporteras i enlighet med artikel 1, punkt 1.

3. T2-proceduren tillämpas för varor som transporteras i enlighet med artikel 1, punkt 1:

a) inom gemenskapen:

Endast när varorna är unionsvaror. Med *unionsvaror* avses varor som tillhör någon av följande kategorier:

– Varor som i sin helhet har framställts i gemenskapens tullområde och i vilka det inte införlivats varor som importerats från länder eller territorier som är belägna utanför gemenskapens tullområde.

– Varor som förts in i gemenskapens tullområde från länder eller territorier belägna utanför detta tullområde och som övergått till fri omsättning.

– Varor som har framställts i gemenskapens tullområde, antingen endast av varor som avses i andra strecksatsen eller av varor som avses i första och andra strecksatserna.

Utän hinder av föreliggande konvention eller andra överenskommelser träffade av gemenskapen anses emellertid varor, som återinförs till gemenskapens tullområde efter att ha förts ut utanför området, inte som unionsvaror, även om de uppfyller de villkor som anges i någon av de föregående tre strecksatserna.

b) I ett land som omfattas av gemensam transitering:

Endast när varorna har ankommit till det landet enligt T2-proceduren och vidare sänds på de särskilda villkor som anges i artikel 9.

4. De särskilda villkoren i denna konvention beträffande att anmäla varor till T2-proceduren skall också gälla utfärdandet av handlingar som styrker varors tullstatus som unionsvaror och varor upptagna i en sådan handling skall behandlas på samma sätt som varor transporterade enligt T2-proceduren med undantag av att den

handling som styrker varornas gemenskapsstatus inte behöver åtfölja dem. *Beslut nr 1/2016 (2016/858)*.

Artikel 3

[103] 1. I denna konvention förstås med

a) *transitering*: ett förfarande enligt vilket varor transporteras under behöriga myndigheters kontroll från en fördragsslutande part till en annan fördragsslutande part över minst en gräns,

b) *land*: varje land som omfattas av gemensam transitering, varje medlemsstat i gemenskapen och varje annan stat som anslutits till denna konvention,

c) *tredje land*: varje land som inte är fördragsslutande part i denna konvention.

d) *land som omfattas av gemensam transitering*: varje land, annat än en medlemsstat i gemenskapen, som är fördragsslutande part i denna konvention.

2. Punkten har upphört att gälla enligt beslut nr 1/2016 (2016/858).

3. Vid tillämpningen av de regler som fastställts i denna konvention för T1- eller T2-förfarandet har de länder som omfattas av gemensam transitering och gemenskapen och dess medlemsstater samma rättigheter och skyldigheter. *Beslut nr 1/2016 (2016/858)*.

Artikel 4

[104] 1. Denna konvention skall inte utgöra hinder för tillämpningen av annan internationell överenskommelse om transiteringsförfarande, med förbehåll för begränsningar vid sådan tillämpning beträffande transport av varor från en plats i gemenskapen till en annan plats i gemenskapen och för begränsningar vid utfärdande av dokument, som styrker varornas gemenskapsstatus.

2. Denna konvention skall inte heller utgöra hinder för:

a) förfogande över varor enligt ett förfarande med temporär tullfrihet, eller för

b) överenskommelser angående gränstrafik. *SFS 1992:1049*.

Artikel 5

[105] I avsaknad av en överenskommelse mellan de fördragsslutande parterna och ett tredje land, varigenom varor som förs mellan de fördragsslutande parterna får transiteras genom det tredje landet enligt T1- eller T2-proceduren, skall en sådan procedur tillämpas på varor som transporteras genom det tredje landet endast om transporten genom det landet fullgörs med ett enkelt transportdokument som utställts på en fördragsslutande parts område och fullgörandet av den proceduren avbryts på det tredje landets område.

Artikel 6

[106] Förutsatt att genomförandet av varje åtgärd som gäller för varorna säkerställts, kan länder inom ramen för T1- eller T2-proceduren sinsemellan införa förenklade procedurer genom bilaterala eller multilaterala överenskommelser, som skall överensstämma med normer som, där så krävs, fastställs i bilaga I ([131] o.f.) och som skall gälla vissa typer av trafik eller bestämda åtaganden.

Underrättelse om sådana överenskommelser skall lämnas till Europeiska gemenskapernas kommission och till de andra länderna. *Beslut nr 1/2000. (2001/10/EG)*.

Genomförandet av transiteringsförfarandet

Artikel 7

[107] 1. Om inte annat framgår av särskilda bestämmelser i denna konvention, bemyndigas behöriga kontor i de länder som omfattas av gemensam transitering att åta sig funktioner som avgångstullkontor, transittullkontor, destinationstullkontor och garantitullkontor.

2. De behöriga kontoren i gemenskapens medlemsstater ska ha befogenhet att godta T1- eller T2-deklarationer för transitering till ett destinationstullkontor i ett land som omfattas av gemensam transitering. Om inte annat framgår av särskilda bestämmelser i denna konvention ska de också intyga att dessa varor har tullstatus som unionsvaror.

3. När flera varusändningar sammanförs och lastas på ett enda transportmedel och avsänds som samlastningsgodis av en person som är ansvarig för förfarandet inom ramen för en enda T1- eller T2-transitering, från ett avgångstullkontor till ett destinationstullkontor för leverans till en mottagare, får en fördragsslutande part begära att dessa sändningar, utom i vederbörligen motiverade undantagsfall, ska tas upp i en enda T1- eller T2-deklaration med motsvarande varupostförteckning.

4. Oaktat kravet att när så är tillämpligt styrka varors tullstatus som unionsvaror, skall en person som fullgör exportformaliteter vid en gränstullmyndighet i en fördragsslutande part inte åläggas att sända varorna enligt T1- eller T2-proceduren, oavsett vilken tullprocedur som skall tillämpas för varorna vid närmaste tullmyndighet i införsellandet.

5. Oaktat kravet att när så är tillämpligt styrka varors tullstatus som unionsvaror, kan gränstullmyndighet i en fördragsslutande part där exportformaliteter fullgörs vägra transitering av varorna enligt T1- eller T2-proceduren om transiteringen skall avslutas vid närmaste tullmyndighet i införsellandet. *Beslut nr 1/2016 (2016/858)*.

Artikel 8

[108] Komplettering, borttagande eller utbyte får inte göras beträffande varor som befordras inom ramen för T1- eller T2-proceduren, särskilt när sändningar uppdelas, omlastas eller slås samman. *Beslut nr 1/2000. (2001/10/EG)*.

Artikel 9

[109] 1. Varor som förs till ett land som omfattas av gemensam transitering enligt T2-proceduren och som kan återutföras enligt detta förfarande skall hela tiden kvarstå under tullkontroll i detta land för att säkerställa att det inte sker någon förändring av deras identitet eller skick.

2. När sådana varor vidarelämnas från ett land som omfattas av gemensam transitering, efter att i det landet ha varit hänförliga till ett annat tullförfarande än ett förfarande för transitering eller tullagerförfarandet, får T2-proceduren inte tillämpas.

Denna bestämmelse skall dock inte gälla för varor som åtnjuter temporär tullfrihet för visning på utställning, mässa eller liknande offentlig visning och som inte undergått annan behandling än den som krävs för att bevara dem i oförändrat skick eller för uppdelning av sändningar.

3. När varor återutförs från ett land som omfattas av gemensam transitering efter förvaring i oförtullat skick, får T2-proceduren tillämpas endast på följande villkor:

– att varorna inte har förvarats under en tid överstigande fem år; beträffande varor hänförliga till kapitel 1–24 i nomenklaturen för klassificering av varor i tulltarifferna (Internationella konventionen rörande systemet för harmoniserad

varubeskrivning och kodifiering av den 14 juni 1983) (Tulltaxan), skall tiden dock begränsas till sex månader;

– att varorna har förvarats i särskilda utrymmen och inte har undergått annan behandling än den som krävs för att förvara dem i oförändrat skick eller för uppdelning av sändningar utan omemballering;

– att varje behandling har skett under tullkontroll.

4. Varje godtagen T2-deklaration eller annat dokument som intygar varors tullstatus som unionsvaror och som utfärdas av ett behörigt kontor i ett land som omfattas av gemensam transitering ska innehålla en hänvisning till motsvarande T2-deklaration eller dokument som intygar varors tullstatus som unionsvaror enligt vilken eller vilket varorna ankom till det landet som omfattas av gemensam transitering, och ska innehålla alla särskilda påteckningar som finns på denna deklaration eller detta dokument. *Beslut nr 1/2016 (2016/858)*.

Artikel 10

[110] 1. Utom när annat bestämts i punkt 2 nedan eller i bilagorna skall varje T1- eller T2-transitering täckas av en säkerhet som är giltig hos alla fördragsslutande parter som berörs av transiteringen.

2. Bestämmelserna i punkt 1 skall inte påverka rätten

a) för fördragsslutande parter att sinsemellan komma överens om att avstå från säkerhet för T1- eller T2-transiteringar som endast berör deras områden;

b) för en fördragsslutande part att inte kräva säkerhet för en T1- eller T2-transitering för delen mellan avgångsexpeditionen och den första transitexpeditionen. *Beslut nr 1/2000. (2001/10/EG)*.

Artikel 11

[111] 1. Som allmän regel gäller att varornas identifiering skall säkerställas genom försegling.

2. Följande skall förseglas:

a) Det lastutrymme där varorna finns, om transportmedlet eller containern på grundval av andra bestämmelser eller av avgångstullkontoret har godkänts som lämpligt respektive lämplig för försegling.

b) varje enskilt kolli i övriga fall.

3. Avgångstullkontoret ska betrakta transportmedel och containrar som lämpliga för försegling på följande villkor:

a) Förseglingar kan enkelt och effektivt anbringas på transportmedlet eller containern.

b) Transportmedlet eller containern har konstruerats så att när varor tas ut eller förs in medför detta synliga spår eller att förseglingarna bryts eller visar tecken på manipulering, eller att utförandet eller införandet av varor registreras i ett elektroniskt övervakningssystem.

c) Transportmedlet eller containern har inget dolt utrymme där varor kan gömmas.

d) Lastutrymmena är lätt tillgängliga för inspektion av tullmyndigheterna.

4. Avgångstullkontoret får medge befrielse från kravet på försegling om det, med beaktande av andra eventuella identifieringsåtgärder, är möjligt att identifiera varorna genom beskrivningen av dessa i transiteringsdeklarationen eller i kompletterande dokument. *Beslut nr 1/2016 (2016/858)*.

Artikel 12

[113] 1. Punkten har upphört att gälla enligt beslut nr 1/2016 (2016/858).

2. Punkten har upphört att gälla enligt beslut nr 1/2016 (2016/858).

3. Den person som är ansvarig för förfarandet eller hans befullmäktigade ombud skall på begäran av de nationella myndigheter som ansvarar för transiteringsstatistiken lämna varje upplysning rörande T1- eller T2-deklarationer som behövs för att sammanställa statistiken. *Beslut nr 1/2016 (2016/858)*.

Administrativt bistånd**Artikel 13**

[114] 1. Behöriga myndigheter i berörda länder skall förse varandra med alla tillgängliga upplysningar som är av vikt för att säkerställa en riktig tillämpning av denna konvention.

2. När så är nödvändigt, skall behöriga myndigheter i berörda länder delge varandra alla undersökningsresultat, dokument, rapporter, redogörelser för åtgärder och upplysningar rörande såväl transporter utförda enligt T1- eller T2-proceduren som oegentligheter eller överträdelse i samband med sådana transiteringar.

Dessutom skall de, när så är nödvändigt, delge varandra alla undersökningsresultat rörande varor för vilka ömsesidigt bistånd tillhandahålls och som har förvarats under tullkontroll i oförtullat skick.

3. När oegentligheter eller överträdelser misstänks i samband med varor som förts in i ett land från ett annat land eller passerat genom ett land eller förvarats i oförtullat skick, skall behöriga myndigheter i berörda länder på begäran delge varandra alla upplysningar beträffande:

a) de förhållanden under vilka dessa varor transporterades:

– oavsett hur de återutfördes, när de ankom till det land till vilket begäran ställts inom ramen för T1- eller T2-proceduren eller åtföljda av ett dokument styrkande varors tullstatus som unionsvaror; eller

– oavsett hur de ankom, när de återutfördes från det land till vilket begäran ställts inom ramen för T1- eller T2-proceduren eller åtföljda av ett dokument styrkande varors tullstatus som unionsvaror;

b) de förhållanden under vilka dessa varor förvarades i oförtullat skick när de ankom till det land till vilket begäran ställts inom ramen för T2-proceduren eller åtföljda av ett dokument styrkande varors tullstatus som unionsvaror eller när de återutfördes från det landet åtföljda av ett T2-dokument eller ett dokument styrkande varors tullstatus som unionsvaror.

4. Varje begäran som görs enligt punkt 1 till 3 skall i detalj ange vilket eller vilka fall den avser.

5. Om behörig myndighet i ett land begär bistånd som den inte själv skulle kunna lämna om den anmodades om det, skall detta framgå av begäran. Behörig myndighet till vilken anmodan ställts skall ha handlingsfrihet att bestämma om en sådan begäran skall efterkommas.

6. Upplysningar som erhållits enligt punkterna 1 till 3 får användas uteslutande för ändamål som avses i denna konvention och skall tillförsäkras samma skydd av ett mottagande land som tillförsäkras upplysningar av liknande slag i den nationella lagstiftningen i det landet. Sådana upplysningar får användas för andra ändamål endast efter skriftligt medgivande från den behöriga myndighet som har lämnat dem och med beaktande av sådana inskränkningar som har fastställts av den myndigheten. *Beslut nr 1/2016 (2016/858)*.

Indrivning

Artikel 13a

[115] Behöriga myndigheter i de berörda länderna skall, i enlighet med föreskrifterna i bilaga IV ([341] o.f.), bistå varandra vid indrivning av fordringar, om dessa fordringar uppkommit i samband med en T1- eller T2-transitering. *Beslut 97/225/EG (Kommitténs rek. nr 1/94)*.

Blandade kommittén

Artikel 14

[116] 1. En blandad kommitté upprättas härmed, i vilken varje fördragsslutande part i denna konvention skall vara representerad.

2. Blandade kommittén skall verka genom enhällighet.

3. Blandade kommittén skall sammanträda närhelst så erfordras, dock minst en gång om året. Varje fördragsslutande part får begära att sammanträde skall hållas.

4. Blandade kommittén skall anta sina egna procedurregler, vilka bland annat skall innehålla regler för hur möten skall sammankallas samt hur och för vilken tid ordföranden skall utses.

5. Blandade kommittén får besluta om att tillsätta de underkommittéer eller arbetsgrupper som behövs för att biträda den vid fullgörandet av dess åligganden.

Artikel 15

[117] 1. Blandade kommittén ansvarar för att denna konvention administreras och säkerställer att den genomförs på ett riktigt sätt. För detta ändamål skall den regelbundet informeras av de fördragsslutande parterna om deras erfarenheter av konventionens tillämpning och utfärda rekommendationer samt besluta i frågor som anges i punkt 3.

2. Den skall särskilt rekommendera:

- a) ändringar i denna konvention, andra än de som avses i punkt 3;
- b) varje annan åtgärd som krävs för dess tillämpning.

3. Den skall genom beslut anta

- a) ändringar i bilagorna till denna konvention,
- b) Punkten har upphört att gälla enligt beslut nr 1/2000 (2001/10/EG).
- c) andra ändringar i denna konvention, om de föranleds av ändringar i bilagorna,
- d) övergångsbestämmelser som föranleds av anslutning av nya medlemsstater till gemenskapen,

e) inbjudningar till tredje länder att enligt artikel 3.1 c ansluta sig till konventionen i enlighet med artikel 15a.

De fördragsslutande parterna skall i överensstämmelse med sin egen lagstiftning verkställa de beslut som fattas enligt a till d.

4. Om, i blandade kommittén, en fördragsslutande parts representant har godtagit ett beslut med förbehåll för konstitutionella krav, skall beslutet, om särskild dag för ikraftträdande inte anges, träda i kraft den första dagen i andra månaden efter notifiering om att förbehållet har hävts.

5. Beslut enligt punkt 3 e av blandade kommittén att inbjuda tredje länder att ansluta sig till denna konvention skall vidarebefordras till generalsekretariatet för Europeiska gemenskapernas råd, som i sin tur vidarebefordrar dessa till berörda tredje länder tillsammans med texten till konventionen i den lydelse som är i kraft den dagen.

6. Från i punkt 5 nämnda datum får berört tredje land vara representerat i den gemensamma kommittén, i underkommittéer och i arbetsgrupper som observatörer. *Beslut nr 3/97 (97/585/EG).*

Anslutning av tredje länder

Artikel 15a

[118] 1. Tredje land får bli fördragsslutande part i denna konvention på inbjudan av konventionens depositarie efter beslut av den gemensamma kommittén.

2. Ett tredje land, som inbjudits att bli fördragsslutande part i denna konvention, ansluter sig genom att till Europeiska gemenskapernas råds generalsekretariat inge ett anslutningsinstrument. Nämnda instrument skall åtföljas av en översättning av konventionen till det officiella språket i det land som ansluter sig.

3. Anslutningen träder i kraft den första dagen i den andra månaden efter det att anslutningsinstrumentet ingivits.

4. Depositarien skall underrätta alla fördragsslutande parter om det datum då anslutningsinstrumentet ingavs och om datum då anslutningen träder i kraft.

5. Rekommendationer och beslut av den gemensamma kommittén enligt artikel 15.2 och 15.3 som antagits mellan den dag som avses i punkt 1 och den dag då anslutningen träder i kraft skall också delges det inbjudna tredje landet genom Europeiska gemenskapernas råds generalsekretariat.

En deklaration, i vilken sådana åtgärder godtas, skall föras in i anslutningsinstrumentet eller i ett särskilt instrument, som skall ha ingivits till Europeiska gemenskapernas råds generalsekretariat inom sex månader från delgivningen. Om deklarationen inte ingivits inom den tidsperioden, skall anslutningen anses ogiltig. *Beslut 96/155/EG (Kommitténs rek. nr 1/93).*

Anm. Erbjudande till Polen, Ungern, Tjeckien och Slovakien att ansluta sig till Konventionen, se [100:1].

Slutbestämmelser

Artikel 16

[119] Varje fördragsslutande part skall vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att bestämmelserna i denna konvention tillämpas effektivt och likformigt och med beaktande av dels behovet att i största möjliga utsträckning minska formaliteterna för användarna dels behovet att uppnå ömsesidigt tillfredsställande lösningar i varje fråga som kan uppkomma vid tillämpningen av bestämmelserna.

Artikel 17

[120] De fördragsslutande parterna skall underrätta varandra om de bestämmelser de inför för genomförandet av denna konvention.

Artikel 18

[121] Bestämmelserna i denna konvention skall inte hindra förbud eller restriktioner för import, export eller transitering av varor som föreskrivs av de fördragsslutande parterna eller av medlemsstater i gemenskapen och som motiveras av hänsyn till allmän moral, allmänna rättsprinciper eller allmän säkerhet eller av intresset att skydda människors och djurs hälsa och liv, att bevara växter, att skydda nationella skatter av konstnärligt, historiskt eller arkeologiskt värde eller att skydda industriell eller kommersiell egendom.

Artikel 19

[122] Bilagorna till denna konvention skall utgöra en integrerad del av denna. *Beslut nr 3/97 (97/585/EG)*.

Artikel 20

[123] 1. Denna konvention skall tillämpas å ena sidan på de områden inom vilka fördraget angående upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen är tillämpligt och på de villkor som fastställts i detta fördrag samt å den andra sidan på territorierna för de länder som omfattas av gemensam transitering.

2. Denna konvention skall även tillämpas på Furstendömet Liechtenstein, så länge furstendömet bildar tullunion med Schweiziska Edsförbundet. *Beslut nr 1/2016 (2016/858)*.

Artikel 21

[124] Varje fördragsslutande part kan frånträda denna konvention under förutsättning att skriftlig underrättelse lämnas tolv månader i förväg till depositarien, som skall underrätta alla övriga fördragsslutande parter.

Artikel 22

[125] 1. Denna konvention träder i kraft den 1 januari 1988 under förutsättning att de fördragsslutande parterna före den 1 november 1987 har deponerat sina instrument om godtagande hos sekretariatet för de Europeiska gemenskapernas råd, som skall vara depositarie.

2. Om konventionen inte träder i kraft den 1 januari 1988, träder den i kraft första dagen i den andra månaden efter det att det sista instrumentet om godtagande har deponerats.

3. Depositarien skall underrätta om dag för varje fördragsslutande parts deposition av instrumentet om godtagande samt om dag för konventionens ikraftträdande.

Artikel 23

[126] 1. Med ikraftträdandet av denna konvention upphör tillämpningen av överenskommelserna av den 30 november 1972 och den 23 november 1972 angående tillämpningen av reglerna om transitering inom gemenskapen slutna mellan Österrike respektive Schweiz och gemenskapen liksom överenskommelsen av den 12 juli 1977 om utvidgad tillämpning av reglerna angående transitering inom gemenskapen slutna mellan dessa länder och gemenskapen.

2. De överenskommelser som nämns i punkt 1 skall dock fortsätta att gälla beträffande T1- eller T2-transiteringar som påbörjats före denna konventions ikraftträdande.

3. Den nordiska förpassningsordningen som tillämpas mellan Finland, Norge och Sverige skall upphöra att gälla från och med tidpunkten för denna konventions ikraftträdande.

Artikel 24

[127] Denna konvention, vilken upprättas i ett exemplar på danska, engelska, finska, franska, grekiska, isländska, italienska, nederländska, norska, portugisiska, spanska, svenska och tyska språken, vilka alla texter har lika giltighet, skall deponeras i

arkivet hos sekretariatet för de Europeiska gemenskapernas råd, som skall överlämna en bestyrkt kopia till varje fördragsslutande part.